

at den korte — alt for korte — Udvalgsbehandling har bestyrket mig i min Tro paa, at Valutacentralens Ledelses Anvendelse af Loven ligger i den yderste Periferi af Mulighederne for Lovens Fortolkning. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard, Venstres Ordfører i denne Sag, syntes at være af den samme Anskuelse. Valutacentralens Ledelse har tiltaget sig en Myndighed, som forekommer mig at ligge i hvert Fald noget udenfor Aanden i det oprindelige Forslag om Oprettelse af en Valutacentral, hvor det var Oplysningspligten, som var det afgørende. Ved Lovens Gennemførelse i det praktiske Liv er der gjort og gøres der vedblivende Uret til forskellig Side, saaledes overfor forskellige Banker, hovedsagelig Provsbanker, og overfor en Række Vekselererfirmaer, som tidligere har drevet Handel med Valuta. Af 53 herværende Vekselererfirmaer er det kun 11, der har Ret til at drive Valutahandel; de øvrige har end ikke kunnet opnaa Tilladelse til at indsætte den af dem paa fuldt lovlig Vis erhvervede fremmede Valuta paa egen Konto i en udenlandsk Bank, og det samme gælder for adskillige Provsbankers Vedkommende. Det forekommer mig, dette er en uheldig Holdning fra Valutacentralens Ledelse Side, navnlig da jeg forstaaer, at denne Fremgangsmaade udelukkende er begrundet med, at den skal lette Valutacentralens Administration og Kontrollen med Valutahandelen. Jeg synes ikke, man burde vige tilbage for et noget forøget Arbejde, naar man derved kan gøre Ret og Skel til alle Sider, og jeg vil henstille til den højtærede Minister at imødekomme Vekselererfirmaernes og Provsbankernes Ønsker, i hvert Fald i nogen Grad.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hedegaard i, at Valutaspørgsmaalet nu snart bør frem til Forhandling her i Salen. Det er Gang paa Gang fremhævet fra vor Side, hvor vigtigt det er, at dette Spørgsmaal bliver løst, og at det sker snart. I øvrigt anvendte det ærede Medlem Hr. Hedegaard nøjagtig de samme Argumenter mod Loven, som vi fremførte i Sommer, og jeg glæder mig over, at hans Parti nu har faaet Øjnene op for de svage Sider, denne Lov har. Saaledes som Sagen ligger, vil jeg tilraade mine Partifæller at undlade at stemme. Jeg skal i øvrigt af-

holde mig fra yderligere Udtalelser om Valutaspørgsmaalet, da denne alvorlige og vigtige Sag i Henhold til Erhvervsministerens Udtalelser meget snart vil blive gjort til Genstand for en forhaabentlig indgaaende og saglig Drøftelse her i Salen.

Ordføreren (Trier): Det ærede Medlem Hr. Hedegaard begyndte med at sige, at han ikke kunde se, at Valutacentralen havde haft nogen som helst valutamæssig Betydning. Det er en Paastand, som det er meget nemt at slynge ud og meget vanskeligt at bevise. Der er ingen af os, hverken det ærede Medlem Hr. Hedegaard eller mig, der kan sige, hvordan Situationen vilde have ligget i det Tilfælde, vi ikke havde haft Valutacentralen, saa jeg skal ikke forsøge en Diskussion med ham herom, da det er umuligt at føre noget afgørende Bevis for den ene eller den anden Opfattelse.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, som baade det ærede Medlem Hr. Hedegaard og det ærede Medlem Hr. Hendriksen var inde paa: hvorvidt Valutacentralen var gaaet for vidt i sine Dispositioner i Retning af at hindre Folk i at inddække deres Køb forud for Forfaldstiden, skal jeg ikke komme ind paa en længere Udredning deraf — jeg tror, det vilde trætte det høje Ting for meget. Men jeg vil kun gøre opmærksom paa den ene Ting, at enten har Valutacentralen haft Ret til efter den oprindelige Valutacentrallov at foretage denne Foranstaltning, og saa har den Lov, som blev vedtaget i Sommer, og hvis Forlængelse vi nu drøfter, ikke ændret noget deri, eller ogsaa har Valutacentralen ikke efter nogen af disse Love haft Ret dertil. Den Lov, vi nu behandler, er kun en Lov, som skal hindre, at man gaar udenom den oprindelige Lov, den har ikke givet Valutacentralen nogen som helst forøget Myndighed paa det omhandlede Omraade.

Til Slut vil jeg gerne overfor den Forargelse, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard gav Udtryk for overfor Regeringens Langsomhed, sige, at Regeringen har været stillet lidt anderledes end den foregaaende Regering. Med Rette kunde man bebrejde den foregaaende Regering, der levede under et Etkammersystem — havde sit Flertal i begge Ting at manøvrere med —, at den ikke gennemførte noget reelt til Forbedring af